

[Pia Kjærsgaard]

for 1992, at EU ved udgangen af 1992 havde uindfriede forpligtelser primært vedrørende samarbejdet med landene i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet på 2.133,8 mio. ecu. Heraf er der i 838 tilfælde, svarende til 286,2 mio. ecu, ikke sket betaling siden begyndelsen af 1991.

De ældste af disse latente forpligtelser vedrører foranstaltninger fra før 1988, der er afsluttet, og Revisionsretten gør det derfor klart, at bevillingerne bør frigives. De nyeste vedrører projekter, hvis igangsættelse er forbundet med forsinkelse. Undersøgelsen af 178 af disse forpligtelser (124,2 mio. ecu) har vist følgende indhold:

a) 90 forpligtelser svarende til 19,3 mio. ecu burde have været annulleret. Retten har tidligere gjort opmærksom på nogle af disse tilfælde.

b) 39 andre forpligtelser vedrørende 25,5 mio. ecu har ikke kunnet annulleres, fordi der ikke forelå de nødvendige oplysninger til, at sagerne kunne afsluttes.

Endelig anfører Revisionsretten, at Kommissionen ikke har iværksat den procedure for annulleringen af latente forpligtelser, den ifølge sit svar til årsberetningen for regnskabsåret 1990 ville indføre.

Spørgeren ønsker derfor udenrigsministerens svar på, hvad regeringen agter at foretage sig på baggrund af, at Kommissionen kun delvis ser ud til at efterleve Revisionsrettens kritik.

Svar (27/6 94):

Udenrigsministeren (Helle Degn, fg.):

Revisionsretten påpeger (13.54), at af de uindfriede forpligtelser pr. udgangen af 1992 (2.133,8 mio. ecu) er der i 838 tilfælde, svarende til 186,2 mio. ecu, ikke sket betaling siden begyndelsen af 1991. Forpligtelserne vedrører hovedsagelig samarbejdet med landene i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet samt andre samarbejdsforanstaltninger. De ældste af disse latente forpligtelser vedrører foranstaltninger fra før 1988, der er afsluttet, og bevillingerne bør derfor frigøres. De nyeste vedrører projekter, hvis igangsættelse er forbundet med forsinkelse. Undersøgelsen af 178 af disse forpligtelser (124,2 mio. ecu) har ifølge Revisionsretten vist følgende forhold:

a) 90 forpligtelser svarende til 19,3 mio. ecu burde have været annulleret. Retten har tid-

ligere gjort opmærksom på nogle af disse tilfælde.

b) 39 andre forpligtelser vedrørende 25,5 mio. ecu har ikke kunnet annulleres, fordi der ikke forelå de nødvendige oplysninger til, at sagerne kunne afsluttes.

c) Kommissionen har ikke iværksat den procedure for annullering af latente forpligtelser, den ifølge sit svar til årsberetningen for regnskabsåret 1990 ville indføre.

Kommissionen har i sit svar til Revisionsrettens bemærkninger anført, at der i 1992 fandt 206 frigørelser sted på i alt 40 mio. ecu under kapitel B7-30, 40 og 50. I de første seks måneder af 1993 fandt der 180 frigørelser sted på i alt 10 mio. ecu under samme kapitler, og der forberedes et betydeligt antal yderligere frigørelser (ca. 120).

Det viser, at Kommissionen til stadighed er opmærksom på problemet og bestræber sig på at rette sig efter Revisionsrettens bemærkninger.

I forbindelse med Rådets (økonomi- og finansministre) henstilling af 21. marts 1994 om meddelelse af decharge til Kommissionen har Rådet taget Revisionsrettens bemærkninger og Kommissionens svar til efterretning.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål nr. S 1282 af 26. maj 1994 fra Pia Kjærsgaard (FP).

Spm. nr. S 1402

Til *udenrigsministeren* (9/6 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil den danske regering på Danmarks vegne kræve de danske politifolk, der gør tjeneste på Vestbredden, hjemkaldt?«

Begrundelse

Der er tilsyneladende ikke styr på noget som helst i denne sag. Først undsiger den ene part observatørerne, og et par dage efter er det den anden part. Både i Israel og hos PLO er der nu stor modstand mod ordningen, og det ødelægger naturligvis arbejdsvilkårene for de danske politifolk.

Samtidig mener flere af de udstationerede danskere, at udstationeringen af de danske politifolk er fuldstændig værdiløs.

De ca. 7,5 mio. kr., det har kostet at have